

Info

Tjänstedirektivets sista tappning återspeglar parlamentets ståndpunkt

Tjänstedirektivet som ska underlätta gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster genom att avskaffa hinder för rörligheten för tjänster på den inre marknaden kan nu betecknas antaget sedan Europaparlamentet godkänt rådets gemensamma ståndpunkt. Den slutgiltiga texten återspeglar nästan fullständigt parlamentets krav från första behandlingen och innebär en balans mellan konkurrens och sociala hänsyn. Medlemsstaterna har tre år på sig att genomföra direktivet.

Genom att förkasta de 39 förslag till ändringar av den gemensamma ståndpunkten som lagts fram av vissa grupper eller ledamöter har parlamentet visat sitt breda stöd för den slutgiltiga texten i tjänstedirektivet som i stort motsvarar parlamentets första behandling. Endast tre ändringsförslag som rörde en teknisk anpassning antogs. Två förslag om att helt förkasta den gemensamma ståndpunkten som lagts fram av grupperna De Gröna och GUE/NGL föll. På presskonferensen efter omröstningen framhöll Europaparlamentets talman Josep BORRELL omröstningsresultatet som "en stor framgång för parlamentet som lagstiftare". Borrell betonade vikten av det beslut parlamentet fattat som bidragit till att man "fått till stånd en välavvägd lagstiftningstext med brett stöd".

Föredraganden fick under debatten tillfredställande svar på sina sista utestående frågor om kommissionens riktlinjer till medlemsstaterna, eventuell framtida harmonisering, respekten av gällande arbetsrätt och tillhandahållandet av sociala tjänster och hon hade därför uppmanat kammaren att godkänna den gemensamma ståndpunkten.

Tjänstesektorn genererar nästan 70 % av BNP och sysselsättningen i EU. Efter två års arbete antog Europaparlamentet i februari 2006 med bred majoritet den kompromiss som rådets ståndpunkt i allt väsentligt grundar sig på. Kompromissen gällde bl.a. den övergripande målsättningen med direktivet (artikel 1), direktivets räckvidd (artikel 2) och bestämmelser för fritt tillhandahållande av tjänster (artikel 16, där kommissionen först mycket kontroversiellt föreslog att reglerna i ursprungslandet skulle gälla). Europaparlamentet stödde det huvudsakliga målet om att underlätta rörligheten för tjänster, men ville säkerställa att arbetstagarnas sociala rättigheter och befintlig arbetsrätt inte skulle påverkas av direktivet.

Rådet bedöms att till 90 procent ha respekterat parlamentets krav från första behandlingen. De enda ändringsförslag som antogs i kammaren i förhållande till föredraganden Evelyne GEBHARDTs (PSE, DE) andrabehandlingsrekommendation var tekniska och gällde en anpassning av den gemensamma ståndpunkten till det nya kommittéförfarandebeslutet av den 17 juli 2006 som rådet och kommissionen sagt sig godkänna.

Direktivets syfte (artikel 1)

Direktivet inrättar en rättslig ram för att avskaffa hindren för tjänstetillhandahållares fria etablering och fri rörlighet för tjänster mellan medlemsstaterna. Det föreskriver administrativ förenkling, i synnerhet inrättande av gemensamma kontaktpunkter där tillhandahållarna av tjänsterna kan fullgöra de administrativa förfaranden som rör verksamheten och krav på att detta ska kunna göras på elektronisk väg, samt förenklat tillståndssystem för tjänsteverksamhet. Samtidigt ska tjänsternas höga kvalitetsnivå garanteras.

Direktivet behandlar inte liberaliseringen av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som är förbehållna offentliga eller privata enheter, och inte heller privatiseringen av offentliga enheter som tillhandahåller tjänster. Genom direktivet avskaffas inte heller monopol för tillhandahållande av tjänster eller statligt stöd från medlemsstater vilket omfattas av gemenskapens konkurrensregler. Direktivet omfattar endast tjänster som utförs mot ekonomisk ersättning. Tjänster av allmänt intresse omfattas inte, medan tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som utförs mot ekonomisk ersättning omfattas. Medlemsstaterna får själva definiera vad de anser vara tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, hur dessa tjänster bör organiseras och finansieras i enlighet med bestämmelser om statligt stöd.

Medlemsstaternas straffrättsliga bestämmelser påverkas inte, men medlemsstaterna får inte begränsa friheten att tillhandahålla tjänster genom att tillämpa sådana straffrättsliga bestämmelser som särskilt reglerar eller påverkar tillträdet till eller utövandet av en tjänsteverksamhet genom att kringgå bestämmelserna i detta direktiv.

Direktivet påverkar inte arbetsrätten, dvs. sådana rättsliga eller avtalsreglerade bestämmelser om anställningsvillkor, arbetsförhållanden, inbegripet hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, samt förhållandet mellan arbetsgivare och arbetstagare, som medlemsstaterna tillämpar i enlighet med nationell lagstiftning med iakttagande av gemenskapsrätten. De påverkar inte heller medlemsstaternas lagstiftning om social trygghet. Rätten att förhandla om, ingå och tillämpa kollektivavtal samt att vidta stridsåtgärder i enlighet med nationell lagstiftning och praxis påverkas inte heller.

Frihet att tillhandahålla tjänster (artikel 16)

För att på ett radikalt sätt avlägsna hindren för den fria rörligheten för tjänster föreslog kommissionen inledningsvis att "Principen om ursprungsland" skulle tillämpas. Det hade inneburit att tillhandahållare av tjänster endast skulle ha omfattats av bestämmelserna i det land där de ursprungligen är etablerade. Det skulle även ha varit ursprungslandets ansvar att kontrollera att dess gällande bestämmelser efterlevdes där tjänsterna utfördes.

Många medlemsstater och ledamöter fann detta orealistiskt och den kontroversiella artikeln ändrades därför av parlamentet och rådet har helt gått på parlamentets linje i fråga om "Frihet att tillhandahålla tjänster " som principen nu betecknas.

Enligt den nuvarande skrivningen ska medlemsstaterna respektera tjänsteleverantörernas rätt att tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat än den där de är etablerade. Eventuella krav på tillstånd för tillträde till eller utövande av en tjänsteverksamhet på ett lands territorium måste vara icke diskriminerande ifråga om nationalitet eller, för juridiska personer, etableringsmedlemsstat, nödvändiga, d.v.s. motiverade med skäl som avser allmän ordning, allmän säkerhet, folkhälsa eller miljöskydd och proportionerliga. Möjlighet att tillämpa särskilda nationella bestämmelser finns då "tvingande hänsyn till allmänintresset" föreligger. Parlamentet lade till detta med stöd i domstolens rättspraxis. Artikel 9 och 10 anger de precisa villkoren för tillståndsförfaranden.

Tillämpningsområde (skäl 33 och artikel 2)

Tjänster som omfattas av direktivet är företagsrelaterade tjänster, såsom konsulttjänster inom ledarskap och förvaltning, certifiering och testning, viss typ av fastighetsservice ("facilities management"), inklusive kontorsunderhåll och annan kontorsservice, reklam, rekryteringstjänster samt handelsagenter. Direktivet omfattar också tjänster både till företag och konsumenter, såsom juridisk rådgivning och skatterådgivning, tjänster som berör fastigheter, t.ex. fastighetsmäklari, byggverksamhet, även arkitektverksamhet, distribution, mässarrangemang, biluthyrning och resebyråverksamhet. Även konsumenttjänster ingår,

såsom inom turism (t.ex. turistguiders arbete), fritidsanläggningar, idrottsanläggningar och nöjesparker samt, under förutsättning att de inte är undantagna från direktivets tillämpningsområde, hushållstjänster, t.ex. hemhjälp till äldre.

Dessa verksamheter kan röra både tjänster som kräver att tjänsteleverantör och tjänstemottagare befinner sig nära varandra, tjänster där tjänsteleverantören eller tjänstemottagaren förflyttar sig och tjänster som kan tillhandahållas på distans, t.ex. via Internet.

Undantag

Direktivet ska inte tillämpas på följande verksamheter:

Icke ekonomiska tjänster av allmänt intresse.

- Finansiella tjänster såsom banktjänster och tjänster som avser krediter, försäkringar och återförsäkringar, tjänstepensioner och individuellt pensionssparande, värdepapper, investeringsfonder, betalningar och investeringsrådgivning.
- Elektroniska kommunikationstjänster och kommunikationsnät.
- Transporttjänster, inklusive lokaltrafik, taxi och ambulanser samt hamntjänster.
- Tjänster som tillhandahålls av bemanningsföretag.
- Hälso- och sjukvårdstjänster, oavsett om de tillhandahålls via sjukvårdsinrättningar eller inte, och oavsett hur de är organiserade och finansierade på nationell nivå eller om de är offentliga eller privata.
- Audiovisuella tjänster.
- Spelverksamhet, t.ex. lotterier, kasinospel och vadslagningar.
- Verksamhet som har samband med utövandet av offentlig makt.
- Sociala tjänster som rör subventionerat boende, barnomsorg och stöd till permanent eller tillfälligt behövande familjer och enskilda som tillhandahålls av staten, tjänsteleverantörer på uppdrag av staten eller av staten erkända välgörenhetsorganisationer.
- Privata säkerhetstjänster.
- Tjänster som tillhandahålls av officiellt utnämnda notarier och utmätningsmän.

Direktivet ska inte heller tillämpas på skatteområdet.

Artikel 17 anger ytterligare undantag från friheten att tillhandahålla tjänster inom områden som omfattas av särskild lagstiftning, exempelvis postsektorn, el- och gas- och vattensektorn, avlopp- och avfallshantering, vissa advokattjänster, indrivning av fordringar, upphovsrätt, lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning, registrering av fordon som leasats i en annan medlemsstat, avtalsförpliktelser och förpliktelser utanför avtalsförhållanden, även avtalsformen, fastställda i enlighet med internationell privaträtt.

Administrativ förenkling (artikel 5)

För att underlätta tillhandahållandet av tjänster åläggs medlemsstaterna att granska de förfaranden och formaliteter som är tillämpliga på tillträde till och utövande av en tjänsteverksamhet i syfte att förenkla dem. Kommissionen får dessutom införa harmoniserade blanketter på gemenskapsnivå som ska vara likvärdiga med certifikat, intyg eller andra dokument som krävs av en tjänsteleverantör. Om medlemsstaterna begär certifikat, ett intyg eller något annat dokument som visar att en tillhandahållare av tjänster uppfyller ett visst krav, ska de godta alla dokument från en annan medlemsstat som tjänar ett likvärdigt syfte eller av vilka det klart framgår att det berörda kravet är uppfyllt.

Gemensamma kontaktpunkter (artikel 6)

Medlemsstaterna ska inrätta gemensamma kontaktpunkter där tjänsteleverantörer ska kunna fullgöra

Alla formaliteter som är nödvändiga för tillträde till tjänsteverksamhet, särskilt deklarationer, anmälningar och ansökningar som är nödvändiga för att erhålla tillstånd av behöriga myndigheter, inklusive ansökningar om upptagning i register, matrikel eller databas eller om registrering hos en yrkesorganisation eller en branschorganisation.

- Alla ansökningar om tillstånd som är nödvändiga för utövandet av tjänsteverksamheten.

- Kontaktpunkterna kan inrättas av administrativa myndigheter, men också av handelskammare, hantverks- och industriföreningar, yrkessammanslutningar eller privata organ åt vilka medlemsstaten har beslutat att anförtro denna uppgift.
- Införlivning i nationell lagstiftning
- Medlemsstaterna har tre år på sig att sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet sedan det offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Kontaktpunkterna kan inrättas av administrativa myndigheter, men också av handelskammare, hantverks- och industriföreningar, yrkessammanslutningar eller privata organ åt vilka medlemsstaten har beslutat att anförtro denna uppgift.

Införlivning i nationell lagstiftning

Medlemsstaterna har tre år på sig att sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet sedan dagen efter att det offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning. Detta kommer att ske inom det närmaste sedan rådet inkluderat de tre tekniska ändringsförslagen.

Översynsklausul

Kommissionen ska fem år efter det att direktivet trätt i kraft och därefter vart tredje år lägga fram en övergripande rapport om tillämpningen av direktivet.

Debatt som föregick omröstningen

Föredraganden

Evelyne GEBHARDT (PSE, DE) inledde med att tacka för all den konstruktiva hjälp hon fått från kollegor och nämnde särskilt sin skuggföredragande Malcolm HARBOUR (EPP-ED, UK).

Hon ansåg att kompromiss är frukten av ett mycket gott samarbete och den slutgiltiga texten tar hänsyn till arbetstagares och konsumenters intressen, samtidigt som den underlättar för arbetsgivarna och för näringslivet att dra fördel av den inre marknaden.

- Politiken måste passa medborgarna, inte bara marknaden. Arbetsrätten skyddas liksom sociala rättigheter och konsumentskydd. Den kontroversiella principen om ursprungsland är helt struken, liksom de tidigare artiklarna 24 och 25, så att inte utstationeringsdirektivet ifrågasätts av det nya direktivet.

Direktivet rör kommersiella tjänster, fortsatte hon och betonade att merparten sociala tjänster därför inte berörs. Enligt Gebhardt kommer alla tjänsteföretagen gagnas betydligt av direktivet och rörligheten kommer definitivt att underlättas genom friheten att tillhandahålla tjänster och den fria etableringsrätten som nu förbättras genom förenklade administrativa förfaranden, en gemensam kontaktpunkt o.s.v.

Gebhardt avslutade med att säga att hon nu förväntade sig en rad förtydliganden från kommissionen om arbetsrätten, sociala rättigheter straffrätten och om kommissionen riktlinjer till medlemsstaterna när det gäller vissa nationella bestämmelser. Dessa riktlinjer får nämligen inte innebära någon tolkning, detta blir vid behov en uppgift för EG-domstolen.

Kommissionen

Charlie MCCREEVY, med ansvar för den inre marknaden, talade om en milstolpe i EU:s och Europaparlamentets historia.

- Direktivet är viktigt för såväl konsumenter, arbetstagare och näringsliv. Det behövs för den europeiska ekonomin och här har parlamentet gjort ett mycket viktigt arbete, sade McCreevy. Direktivet undanröjer administrativa hinder, ökar rättssäkerheten och främjar rörligheten och entreprenörskap.

McCreevy sade att det nu skapas öppna och rättvisa tillståndssystem och lägre kostnader för att starta företag. Samtidigt har medlemsstaterna fortfarande rätt att ställa krav med hänsyn till tvingande intressen. De måste dock garantera friheten att tillhandahålla tjänster och den fria etableringsrätten. Medlemsstaterna måste samarbeta kring tillsynen.

- Parlamentet har uppträtt mycket moget. Det var värre i rådet att få alla med. McCreevy betonade att det är en mycket bräcklig kompromiss och en ny debatt i rådet vore ytterst riskabelt. Parlamentet bör avstå från ändringar, endast de tre tekniska ändringsförslagen om kommittéförfarandet kan godkännas.

McCreevy avslutade med att göra de efterfrågade klargörandena. Han sade att när det gäller översynen av de nationella krav som medlemsstaterna uppställer och hur dessa eventuellt ska ändras ska kommissionen företa en granskning, en "screening". Detta innebär dock inte att kommissionens ges några ytterligare befogenheter utan det tillhör dess roll som övervakare av EU:s fördrag. Eventuella riktlinjer ska ses som hjälp till medlemsstaterna och innebär inte några bindande tolkningar. Detta tillkommer EG-domstolen. Inga ändringar kan heller göras i direktivet utan parlamentets och rådets deltagande. Om ytterligare åtgärder krävs på sikt inom vissa områden, eller om harmonisering behövs kommer parlamentet att göras delaktigt.

När det gäller arbetsrätten påminde kommissionären om att både parlamentet och rådet ville undanta denna. Tjänstedirektivet påverkar alltså inte arbetsrätten och inte de kollektiva rättigheter som förhandlas fram av arbetsmarknadens parter enligt nationell praxis, med respekt för bestämmelserna i fördragen och annan EU-lagstiftning.

Straffrätten påverkas inte som sådan, däremot berörs utländska tjänsteleverantörer liksom alla andra av gällande nationella bestämmelser. Men straffrätten får inte missbrukas för att kringgå bestämmelserna i direktivet.

Sociala tjänster som barnomsorg, hjälp till behövande personer och socialt boende bygger på solidaritet i samhället och är statens ansvar. Eventuellt tillhandahålls dessa också av välgörenhetsorganisationer eller kyrkliga organisationer som tillhandahåller icke-kommersiella tjänster. De berörs därför inte. Det jag säger här idag ska föras till Europaparlamentets sammanträdesprotokoll.

- Låt oss nu godkänna direktivet så att vi kan börja tillämpa det!

Rådet

Finlands handels- och industriminister, Mauri PEKKARINEN, hänvisade till parlamentets historiska kompromiss i våras utan vilken man inte befunnit sig där man står idag. Han påminde att det rörde sig om nästan tre års arbete och att sex ordförandeskap varit inblandade. Också han betonade hur bräcklig den gemensamma ståndpunkten var.

Pekkarinen välkomnade de klargöranden McCreevy gjort och upprepade att dagens tjänstedirektiv skiljer sig väsentligt från det ursprungliga förslaget, men att syftet kvarstod.

- Tjänstedirektivet utgör ingen slutpunkt när det gäller att utveckla den inre marknaden för tjänster utan ytterligare ett steg på vägen. Det har tagits fram eftersom det visat sig att fördragets bestämmelser varit otillräckliga för att säkerställa de fyra friheter d.v.s. fri rörlighet för tjänster, varor, kapital och människor. Nu skapas åtminstone bättre rättssäkerhet.

Föredragandens reaktion

GEBHARDT ansåg att kommissionens gjort nödvändiga förtydliganden och uppmanade därför kammaren att godkänna den gemensamma ståndpunkten och endast göra de tekniska tillägg som de tre ändringsförslagen om kommittéförfarandet innebär.

Gebhardt tog sedan tillfället i akt för att kritisera rådet för att det flera gånger hotat med den bräckliga kompromissen.

- Rådet ska inte försöka hota Europaparlamentet till att avstå från en tredje behandling om det skulle anse att det behövs. Medbeslutandeförfarandet innebär rättigheter för båda parter. I det här fallet kan vi acceptera en andrabehandlingsöverenskommelse eftersom rådet faktiskt har respekterat parlamentets kompromiss, men annars förbehåller vi oss rätten att utnyttja alla etapper i förfarandet.

Partigruppsinlägg

Malcolm HARBOUR (EPP-ED, UK), som varit skuggföredragande, sade att det var en viktig dag för Europas medborgare.

- Den inre marknaden berör människor i deras dagliga liv. Genom direktivet kommer deras livskvalitet att kunna förbättras. Det kommer att skapas ett större tjänsteutbud, men med bibehållna konsumenträttigheter.

Harbour betonade att det rörde sig om ett väldigt detaljerat direktiv med ett 40-tal åtgärder för att undanröja onödiga hinder och mer än 60 bestämmelser för att förenkla administrativa förfaranden.

- Nu måste medlemsstater göra sitt för att tillämpa direktivet och uppmuntra sina företag att verka över gränserna. Det viktigaste med detta direktiv är att det är resultatet av god politik, grundlig debatt och konstruktiv kompromissanda, sade han avslutningsvis. Han tackade Gebhardt för att hon drivits av en stark övertygelse om behovet av detta direktiv och han nämnde också det samarbete som funnits med liberalerna och med det brittiska förbundet för små och medelstora företag.

Johannes SWOBODA (PSE, AT) sade att socialdemokraterna inte har samma samhällsuppfattning som EPP-ED, men att gruppen ändå var nöjd med kompromissen. Europeiska fackförbundet har varit till stor hjälp för dess ståndpunkt, sade han. Han beklagade den protektionism och nationalism som verkar florerar och sade att EU:s ledare måste förklara innebörden av den inre marknaden för medborgarna, göra den begriplig.

Anneli JÄÄTTEENMÄKI (ALDE/ADLE, FI) sade att 96 % av jobben på senare år uppstått inom tjänstesektorn.

- Vi måste gynna denna dynamiska sektor. Kommissionens förslag har naggats i kanten av alla undantag, men en mycket lång rad tjänster kvarstår, exempelvis byggnadsindustrin och turistnäringen. Större konkurrens kommer att skapas och billigare priser bli följden. Men förtroende måste finnas för att det fungerar över gränserna.

Jäätteenmäki beklagade att rumänska och bulgariska medborgarna nu drabbas av samma restriktioner som de tio andra nya länderna vid utvidgningen 2004. Om tjänstedirektivet nu utgör ett steg framåt innebär dessa restriktioner tyvärr ett steg tillbaka för den inre marknaden och den fria rörligheten för arbetstagare.

Heide RÜHLE (De gröna/EFA, DE) var besviken över att de tre stora grupperna ville anta rådets ståndpunkt som den är inför hot från rådet.

- Rådet har inte tagit hänsyn till alla krav från Europaparlamentets första behandling. Det finns nu oklarheter rörande kollektivavtal, tjänster av allmänt ekonomiskt intresse m.m. En ofullständig lista över undantag ger domstolen makt att tolka, varnade hon.

Hon hänvisade till vad Harbour sagt om att sociala tjänster inte omfattas, men påpekade att dessa definieras mycket olika i olika länder. Detta kommer att skapa problem. Parlamentet borde kräva svar på exakt vilka tjänster som undantas. Hon betonade också att kommissionens förklaringar endast är bindande för den sittande kommissionen.

Francis WURTZ (GUE/NGL, FR) sade att parlamentet borde ha föredragit förlikning framför kapitulering. Han förstod inte att utskottet för den inre marknaden valt att dra tillbaka alla ändringsförslag. Enligt Wurtz har Europafacket framhållit behovet av att stärka arbetsrätten och de sociala rättigheterna och på just de områdena har rådet gjort vissa ändringar. Han hänvisade till Waxholmsfallet i Sverige där McCreevy sagt att den nationella praxisen stred mot fördraget.

Wurtz varnade för gråzoner i texten och menade att det blir domstolen som kommer att få avgöra. Tjänster av allmänt intresse utesluts, men tjänster av allmänt ekonomiskt intresse omfattas och detta är känsligt.

- Arbetsrätten ska inte avgöras av domstolens rättspraxis. Direktivet måste vara tydligare! Romfördraget är snart femtio år och vi måste visa att vi värnar om våra medborgare, sade han avslutningsvis.

Adam Jerzy BIELAN (UEN, PL) sade att 70 % av unionens BNP genereras av tjänstesektorn, men tusentals byråkratiska hinder hämmar marknaden.

- Den inre marknaden fungerar inte. Nästan ett hundratal hinder finns för t.ex. IT-tekniker som vill arbeta i andra länder. Priset för dessa komplikationer betalas av konsumenterna. Om direktivet kommer att innebära en milstolpe får dess tillämpning visa. Medlemsstaterna måste bidra till att det fungerar i praktiken. Om rådet ytterligare skulle tillåtas ändra i direktivet riskerar allt att falla. Parlamentet måste anta den gemensamma ståndpunkten.

Jens-Peter BONDE (IND/DEM, DK) uppehöll sig vid de tre ändringsförslag som han lagt fram vid omröstningen i utskottet men som inte hade antagits. De rörde förtydliganden av medlemsstaternas rätt att besluta om att upprätthålla eller inrätta tjänster i offentlig regi, att kunna belägga tjänster med moms och andra avgifter i den medlemsstat dit tjänsteleverantören beger sig och möjligheten att artikel 16 om friheten att tillhandahålla tjänster inte skulle tillämpas på tjänster som vanligtvis tillhandahålls av personer som omfattas av kollektivavtal.

Han sade att han välkomnar arbetstagare och tillhandahållare av tjänster i Danmark, men sade att de måste ges danska löner för att undvika social dumpning.

Marine LE PEN (NI, FR) sade att EU avreglerar tjänster på ett farligt sätt och att vissa sociala tjänster omfattas.

Direktivet kommer att leda till social dumpning och alltför många kryphål återstår. Inom byggnadssektorn råder i Frankrike mycket dåliga förhållanden ofta p.g.a. falska egenföretagare.

- Vi kommer att rösta emot.

Allmän debatt

Nils LUNDGREN (IND/DEM, SE),

– Herr talman! Rådets gemensamma ståndpunkt är en seger för förnuftet. Konkurrensen inom tjänstesektorn kommer att skärpas, samtidigt som medlemsstaternas nationella självständighet respekteras. Detta är en god kompromiss. Junilistan är emot nationell protektionism, byråkrati och skråväsendets kvarlevor i Europa. Sådana restriktioner hindrar konkurrens, utveckling och tillväxt inom tjänstesektorn. Junilistan välkomnar att rådet i likhet med parlamentet valde att förkasta ursprungslandsprincipen. Den hade förvisso möjliggjort ökad konkurrens inom några tjänstesektorer, men nackdelarna var orimligt stora. Ursprungslandsprincipen skulle ha tvingat medlemsländerna att ge upp nationellt självbestämmande på några av de viktigaste områdena av samhällslivet. Det är självklart att de lagar, regler och traditioner som gäller på ett lands territorium har tillkommit i demokratisk ordning och måste följas av alla som verkar på dess territorium. Junilistan välkomnar således rådets gemensamma ståndpunkt om tjänstedirektivet.

Jan ANDERSSON (PSE, SE) koncentrerade sig på arbetsrätten. Även om han föredrog skrivningen i Europaparlamentets första behandling var han fullt nöjd med det som kvarstår. Innebörden stärks dessutom av det McCreevy sade under debatten.

- När det gäller Waxholmsfallet som Wurtz nämnde var flera svenska arbetsrättsjurister kritiska mot vad McCreevy tidigare sagt, men de säger att det McCreevy sade idag låter betryggande och jag delar deras åsikt. Parlamentet har fått igenom alla sina viktigaste krav därför är det lätt att rösta ja idag.

Charlotte CEDERSCHIÖLD (EPP-ED, SE) sade att Europaparlamentet idag tog ett stort principiellt steg, men påminde om att hon ansåg att direktivets starkaste livräddare varit EPP-ED och ALDE. Hon glädde sig dock över det breda stöd som fanns i nuläget.

- Den nya svenska regeringen verkar för att göra det mer lönsamt att arbeta och den kommer att få bättre möjligheter att lyckas genom direktivet. Det finns studier som visar på en tillväxtmöjlighet på 600 000 nya jobb sedan direktivet trätt i kraft.

Cederschiöld sade att på den svenska arbetsmarknaden upptas 70 % av tjänstesektorn.

- Direktivet är ett första steg, men andra steg kommer att följa. Fortfarande finns alltför många undantag. Hälsoområdet omfattas inte av direktivet med dock av av fördragets bestämmelser och patienters rättigheter. Hon hoppades att direktivet ska leda till bättre kvalitet och bättre priser på vissa tjänster.

Avslutande kommentar av kommissionen

Kommissionär Charlie MCCREEVY sade att man nu måste börja inrikta sig på tillämpningen. Medlemsstaterna har tre år på sig att genomföra direktivet. De bör börja omedelbart, sade McCreevy.

Han upprepade sitt beröm av parlamentet som vägt tungt i dessa förhandlingar.

Parlamentets kompromiss är en viktig signal och visar dess politiska mognad. Parlamentet har organiserat en bred debatt med olika aktörer och har fört en dialog med det civila samhället.

Rådet

Mauri PEKKARINEN gladde sig åt att direktivet kommer att bidra till att uppfylla EU:s mål om förbättrad produktivitet och tillväxten, samt full sysselsättning.

Obs. :

Föredragande: Evelyne GEBHARDT (PSE, DE) Betänkande: A6-0375/2006 Beslutsförfarande: Medbeslutande - 2:a behandlingen (II) Debatt och omröstning: 15.11.2006**

Kontakt :

Pernilla Jourde

Redaktion & information

E-post: press-sv@europarl.europa.eu

BXL: (32-2) 28 43411

STR: (33-3) 881 72420